Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 16 18 APRIL 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

LET goed op! Hier volgen de namen van een heel stel trouwe vriendinnen van me. Ze hebben me al vaak gevraagd of ze in de Brievenbus mochten komen, maar steeds was er geen plaats.

En daarom ga ik nu een speciale Brievenbusbrief een jullie wijden. Heel hartelijk bedankt voor alle post die ik in de loop der jaren van jullie heb gekregen: *Willy Versluis uit Ameide, Greetje Wiarenga uit Eenum, Truus Verstegen uit Gouda, Anna Hartman uit Groningen, Rineke van der Vlis uit Vlaardingen, Carla Mulder uit Uden, Gerda Kuijnstra uit Nijmegen, Lida Hijnan uit Aseendelft, Dieuwie Leenders uit Maastricht, Adrie Vissbeen uit Nieuwe-Tonge, Anneke Appelhof uit Sint-Jacobieparochie, Tonny Verzijl uit Utrecht, Grietje de Vries uit Jubbinga en Ansje Walstra uit Mirne.*

Sommigen van jullie wachten al langer den drie jaar op 'n pleetsje! Dat is wel een hele tijd. Meer ik hoop echt dat jullia me toch af en toe nog een briefje sturen, ook al staan jullie nu in de Donald Duck. Ik hoor namelijk bijna nooit meer iets van de jongens en meisjes die in de Brievenbus hebben gestaan en dat vind ik erg jammer. Dat is niet de bedoeling van de Brievenbus, hoor! Ik vind het heel leuk om met jullie te blijven corresponderen.

Nu nog even een woordje voor de jongens. Waarom schrijven jullie zo weinig? De Brievenbus is heus niet alleen voor meisjes. Ik schrijf toch aan de vriendan en vriendinnen!

Toe, jongens, pak gauw papier en balpen en schrijf me eens. Er is altijd wel iets waarover je wat kunt vertellen. Doen jullie het? Ik verwacht een hele stroom brieven van nieuwe én oude vrienden (en vriendinnen natuurlijk!). Tot schrijfs!

DDM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

FREERKJE BEKKEMA, SURHUISTERVEEN. Hoe stond het er voor met je paasrapport, Freerkje? Net zo goed als je kerstrapport? Nu de laatste loodjes nog, hè? Maar als ja je best doet, zul je vast met een steengoed rapport overgaan!

SVEN KOK, DEN HAAG. Wat een mooie namen heb je, zeg! Sven Olaf! En ja zusje, van wie ik een brief kreeg, ook al. Het zou me niets verbazen als er voorouders van je in Zweden of Noorwegen hebben gewoond. Schrijf je me nog eens, Sven?

LUCIA HAARHUIS, ALMELO. Wie weet, Lucia, misschien zien we je nog eens op de televisie! Er worden aan de lopende band talenten ontdekt, dus waarom zou jij er op een goede keer ook niet bij zijn? Blijf maar vrolijk doorzingen.

GERRIT NOORDMAN, KAMPEN. Nog heel hartelijk gefeliciteerd met je verjaardag, Gerrit! 3 april is maar net achter de rug, dus het kan nog best. Je gaat dit jaar zeker van school, hè? En weet je al wat je daarna gaat doen?

Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam en zet in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Schrijf bovendien op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres. Dag!

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge: tweede prijs: jongens: bouwdoos: meisjes: weefdoos: 10 derde prijzen: een badmintonspel: 20 vierde prijzen: een boek.

* * *

ONZE HIEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 16

Van links naar rechts invullen: 1. voertuig, 2. schoeisel, 3. de maat nemen, 4. vergrotende trap van goed, 5. hees.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de geelgekleurde hokjes van boven naar beneden de naam van een vloeistof.

Hoe luidt deze naam? Schrijf de oplossing van de puzzel op een briefkaart en stuur die vóór 23 april aan **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam.

Op de kaart duidelijk je naam en adres zetten en links bovenaan vermelden: „Oplossing 16". Veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Marcus van Kol is 15 jaar en hij moet nog een tijdje in het sanatorium blijven. Hij spaart filmsterrenfoto's, vooral van Cliff Richard. Zijn adres is: Sanatorium St. Jozefsheil, Zaal 3, Bakel.

Lineke Lammers is 10 jaar en ze is al een paar keer geopereerd. Haar hobby is het sparen van postzegels en kaarten. Denken jullie eens aan haar? Haar adres is: Bedumerstraat 50a, Groningen.

Han Bijlard zit bijna helemaal in 't gips. Ook hij is 10 jaar. Sturen jullie hem eens een paar Europese postzegels? Zijn adres is: St. Maartenskliniek, Lighal I, Nijmegen.

Freddy Hoeppe moet nog een paar maanden in het sanatorium liggen. Hij is 11 jaar. Hij spaart spaldjes, van alles en nog wat. Zijn adres is: San. Zonnekloren, Kinderpaviljoen, zaal 2, Soest.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 9 zijn:

1e prijs: horloge: Jurrie Jurrema, Wilhelminalaan 1, **Tiel.**

2e prijs: weefdoos: Rickie Hickmann, Palmstr. 35[1], **Amsterdam.**

3e prijs: badmintonspel: G. en W. v. Loo, **'t Harde;** M. Buma, **Suameer;** T. v. d. Luyster, **Cadzand;** C. Felix, **Ten Arle;** L. Kok, **Utrecht;** Rob Erven, **Hulsberg;** S. en J. Engels, **Gouda;** P. Goorts, **Neerkant;** Hanneke Kraima, **Noorderhogebrug;** C. en J. de Graaff, **Blerick.**

Boek: M. Koolwijk, **Vlissingen;** Ch. Dederen, **Heverlee, Blg.;** D. d. Oudsten, **Lopikerkapel;** Bert v. Staal, **Aardswoud;** D. Das, **Bergeijk;** J. v. d. Veen, **Hengelo;** L. v. Keuler, **Vlaardingen;** M. Vanhees, **Borgloon, Blg.;** M. v. Dam, **R'dam;** P. Venema, **Den Helder;** B. Kamphuis, **Fijnaarlo;** J.-W. v. Spijker, **Paramaribo;** N. v. Heijst, **Hooge-Zwaluwe;** Henk Nieuwold, **Hoogezand;** I. v. d. Zanden, **Hamersveld;** B. Muller, **Den Haag;** J. Heshof, **Apeldoorn;** A. v. Amerongen, **Den Dolder;** J. Laros **Hattem;** M. Kootstra, **Spijkenisse.**

WALT DISNEY

Oom Dagobert

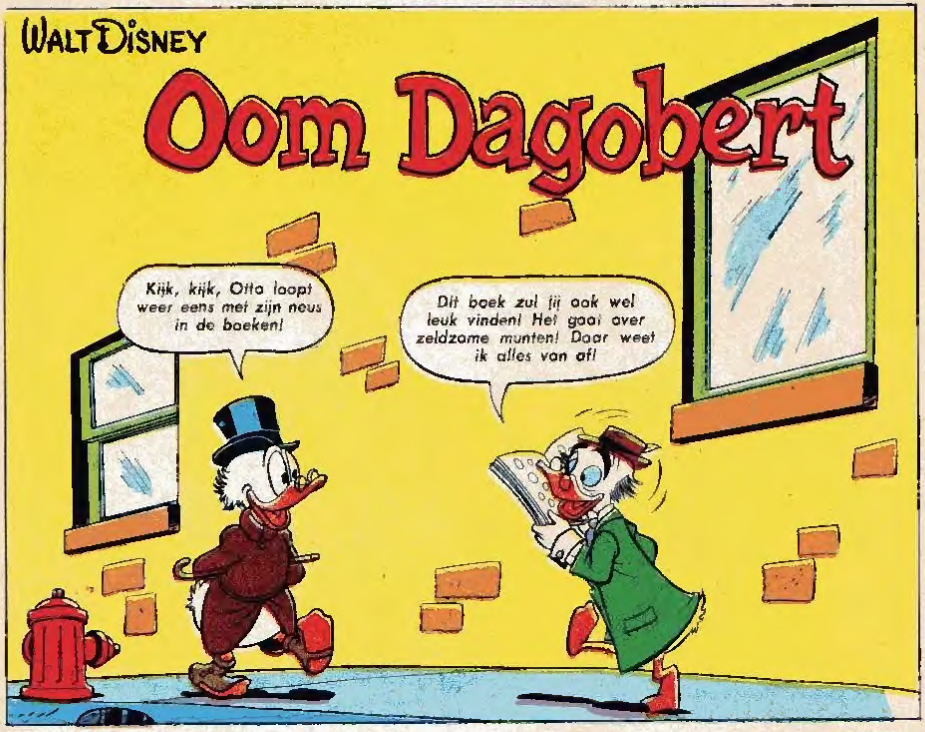

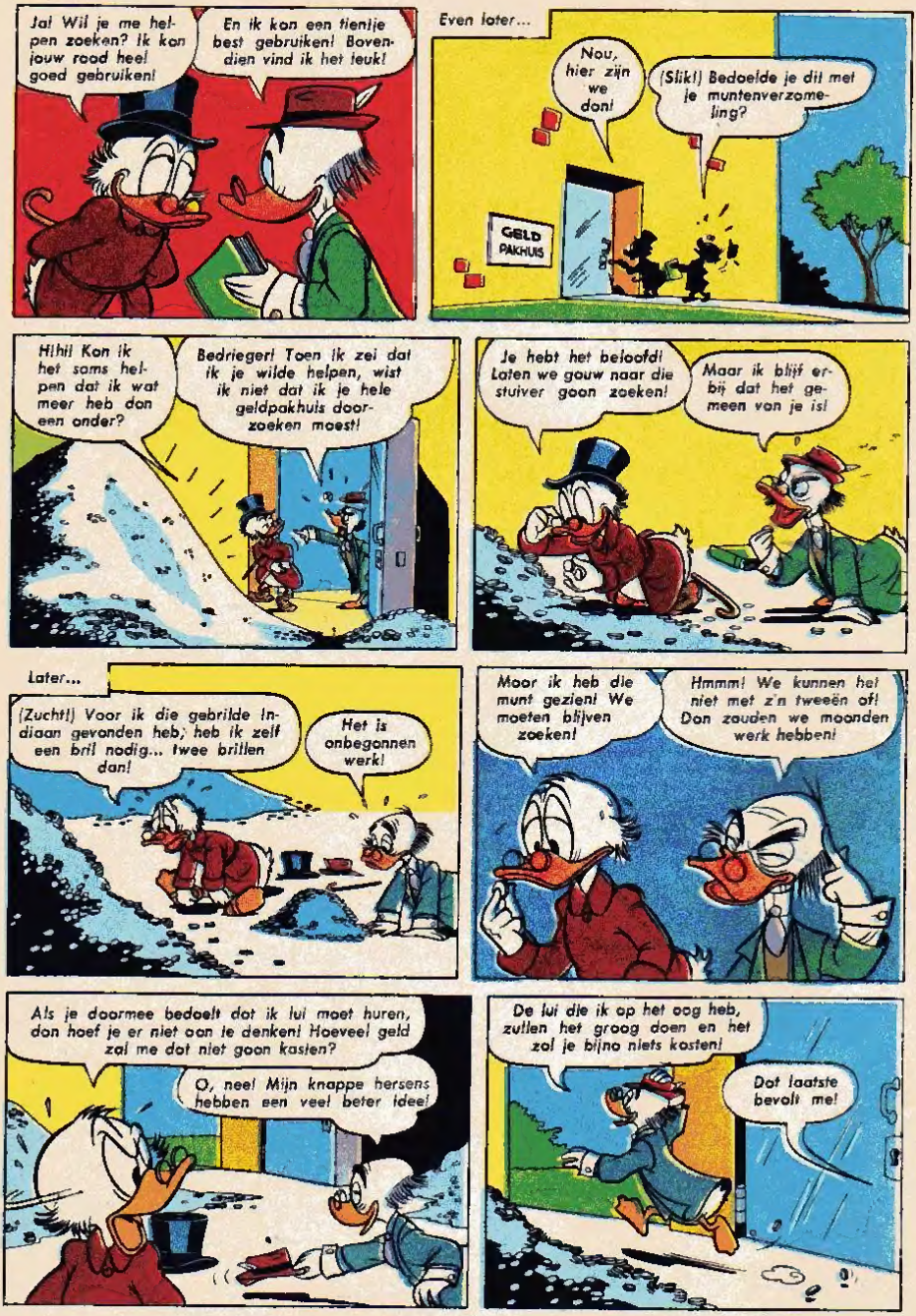
Ja! Wil je me helpen zoeken? Ik kan jouw raad heel goed gebruiken!
En ik kon een tientje best gebruiken! Bovendien vind ik het leuk!
Even later...
Nou, hier zijn we dan!
(Slik!) Bedoelde je dit met je muntenverzameling?
GELD PAKHUIS
Hihi! Kon ik het soms helpen dat ik wat meer heb dan een onder?
Bedrieger! Toen ik zei dat ik je wilde helpen, wist ik niet dat ik je hele geldpakhuis doorzoeken moest!
Je hebt het beloofd! Laten we gouw naar die stuiver goon zoeken!
Maar ik blijf erbij dat het gemeen van je is!
Later...
(Zucht!) Voor ik die gebrilde Indiaan gevonden heb, heb ik zelf een bril nodig... twee brillen dan!
Het is onbegonnen werk!
Maar ik heb die munt gezien! We moeten blijven zoeken!
Hmmm! We kunnen het niet met z'n tweeën af! Dan zouden we maanden werk hebben!
Als je daarmee bedoelt dat ik lui moet huren, dan hoef je er niet aan te denken! Hoeveel geld zal me dat niet goon kosten?
O, nee! Mijn knappe hersens hebben een veel beter idee!
De lui die ik op het oog heb, zullen het groog doen en het zal je bijna niets kosten!
Dat laatste bevalt me!

Nog die middag...
BESTE KINDEREN! MORGEN GROTE ZOEKWEDSTRIJD IN DAGOBERT DUCKS GELDPAKHUIS! DE JONGEN OF HET MEISJE DAT EEN ZELDZAME MUNT VINDT KRIJGT HONDERD GULDEN!
Jippie! Dat is veel leuker dan het zoeken naar paaseieren! En wat een prijs!
Hihi! Dat heb je knap opgelast, Otto!
Als er veel kinderen komen zoeken, is die munt zo gevonden! En ze zullen het met plezier doen!
Daar ziet het wel naar uit!
Maar niet alleen de kinderen vinden het leuk.
Nu hebben we de kans om in Dagoberts geldpakhuis te komen! Als we ons vermommen, merken ze ons niet eens op!
De volgende dag...
Ga maar naar binnen, kinderen! Jullie moeten een stuiver zoeken met een gebrilde Indiaan!
GELD KHUIS
Hihi! Maar daar zijn de Zwore Jongens niet voor gekomen!
Honderden gratis helpertjes! Geweldig!
De Duckstadse kinderen zijn eerlijk ook! Je hoeft niet bang te zijn dat ze stelen!
Zo! Wij hebben meer belangstelling voor papiergeld! Breng ons daar maar heen!
HELP!

Dat zal julie niet glad zitten!
Dat kan wel eens meevallen!
Eventjes later...
En jou nemen we mee! Dan weten we zeker dat je geen geintjes kan uithalen!
Ik ben niet in de stemming voor grapjes!
Dat was kinderwerk. Hihi! Welke sufferd heeft Dagobert op het idee gebracht het pakhuis voor die kleuters open te zetten?
Bah!
Even later...
We zullen ons maar een beetje rustig houden hier, tot Dagobert bekaeld is!
We kunnen wel een partijtje gaan kaarten! We moeten toch wat te doen hebben intussen!
Ahum... heren, zal ik u misschien wat kaarttrucjes laten zien?
Best! Als je maar geen andere trucjes probeert!
Nee, haar! Ik zal me wel bij de kaarten houden!
Dit is een schitterend trucje! U hoeft alleen maar naar de schoppen te kijken, dan laat ik de kaart verdwijnen!
Haha! Dat moet ik zien!

Kijk goed! Kijk strak naar de schappen! U kunt uw ogen er niet meer van af houden, al zou u het willen!
ZWARE JONGENS
Nu heb ik jullie helemaal in mijn macht! Jullie moeten nu precies doen wat ik zeg!
Ja, meester!
ZWARE JONGENS
Hihi! De Zware Jongens wisten niet dat ik heel goed ben in hypnotiseren! Ik hoefde ze alleen maar naar de kaart te laten kijken!
Stap in de truck! We gaan 'n eindje rijden!
Even later...
Hier is wat bezoek voor u!
Breng ons naar de cel!
Ik kan m'n ogen niet geloven!
ZWARE JONGENS
Hihi! Het zal ze wel zwaar tegenvallen als de hypnose uitgewerkt is en ze in de cel wakker worden!
(Zucht!) Wat een vreselijke dag! Niemand van de kinderen heeft de zeldzame munt gevonden en al mijn bankbiljetten zijn gestolen!
GELD
PAKHUIS
Wat jammer van die munt...

Maar over het geld en de truck hoef je niet in te zitten!
Ottol Wat fijn om m'n geld terug te zien.. en jou ook natuurlijk!
Natuurlijk! Nu wil ik graag mijn tientje hebben, dan ga ik naar huis!
Tientje?
Ja! Dat was de beloning die ik zou krijgen voor het zoeken naar de munt!
Maar hij is niet gevonden! Ik zal me vergist hebben, denk ik!
Grrr! Ik heb mijn leven gewaagd om de Zware Jongens te vangen en nog wil je niet betalen!
Goed! Goed! Ik weet er al wat op!
Je was de grootste helft van de dog op stap met de Zware Jongens dus je krijgt de helft!
Grr! Vrek die je bent!
Hihi! Ik zie dat je een goed zakenman bent! Je bent er tevreden mee!
Hihi! Waarom zou ik dat niet zijn?
Je hebt me de tienduizendgulden stuiver gegeven! Je had gelijk dat je hem gezien had! Het ding zat al die tijd in je zak!
NEE!!

ZO GING IK VAN START

door AB GELDERMANS

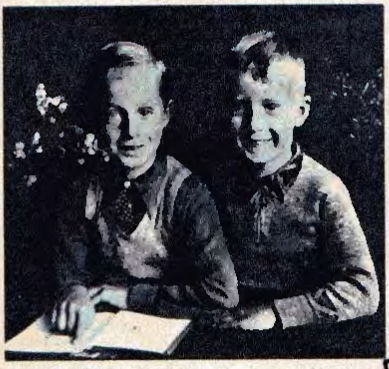

Kwarig in de schoolbank met broerlief. Net een tweeling, hè? Nou, die jongen met die ink op zijn vaarhonfd ben ik!

MIJN vader vond 't niet goed dat ik ging wielrennen. Wel voetbalde ik als midvoor bij de juniores in DEN, de club van Beverwijk. En samen met mijn broer Jan deed ik als jongen veel aan duivensport. Wij waren lid van de vereniging „Reisduif", haalden vaak mooie prijzen en kregen steeds meer snelle postduiven. Duiven houden was prachtig, maar als ik een racefiets zag, was ik bereid alles aan de kant te doen voor zo'n ginsterend karretje. Twee vrienden van mij hadden er een en toen zij eens bij ons op de tuinderij kwamen, zei ik: „Vader, zo'n fiets wil ik hebben". Maar vader zei dat ik mal was. „Jongen, daar kun jij toch geen zak aardappelen of een kistje aardbeien achterop zetten? Daar heb jij niks aan."
Er kwam dus niets van in. Maar toen er eens een wedstrijdje van de Beverwijkse Race Club „Kennemerland" was, mocht ik meedoen in de laagste klasse, op de fiets die ik van een vriendje leende. Ik moest trouwens ook een broekje en een truitje van die vriend lenen, want ze mochten mij thuis niet in sportkleding zien. Wij gingen van start. Ik ging er ongelooflijk hard van door. Maar in het begin ben je op zo'n fiets zo onhandig als ik weet niet wat, met het gevolg dat ik met razende snelheid de bocht uitvloog en met een grote duik in de sloot terecht kwam.
Jongens, ik zat onder het kroos en de modder. Bij mijn vriend moest ik natuurlijk drogen, want ik kon met mijn natte ondergoed niet thuis aankomen.
Dat ging allemaal goed. Maar de volgende dag stond in de krant dat Albert Geldermans 7e was geworden in de wedstrijd. Moet je weten dat er maar zeven deelnemers waren geweest. Maar goed, mijn vader las dat en begon mij geducht aan de tand te voelen.
Toch was zijn verzet niet zo hevig meer als voorheen en ik begon een listig plannetje uit te denken. In Alkmaar had ik een oudere vriend, Jan Groot, die in racefietsen handelde. Als mijn vader naar de veemarkt ging, kwam hij altijd langs die zaak.
Jan Groot schoot op een dag mijn vader aan en vertelde heel geheimzinnig dat hij een bijzonder goedkoop racefietsje had aan te bieden: honderdvijfentwintig gulden maar. Mijn vader dacht: „Zo'n buitenkansje krijg ik nooit meer, laat ik hem voor Ah maar kopen".
Toen hij mij die fiets gaf, bromde hij vermanend: „Toon wat je waard bent, maar wees voorzichtig, want je moeder zal geen rustige minuut meer hebben als je rijdt". Ik moest natuurlijk trainen, elke dag. En eigenlijk kon mijn vader mij niet op de tuin missen. Mijn drie broers, die toen ook alle drie bij mijn vader werkten, boden aan om 's morgens een uur eerder te beginnen. Dank zij de drie uur die zij langer werkten, kon ik drie uur trainen.
Na zo'n edelmoedig aanbod, moest ik wel heel hard mijn best doen. De overwinningen hebben dan ook niet lang op zich laten wachten.

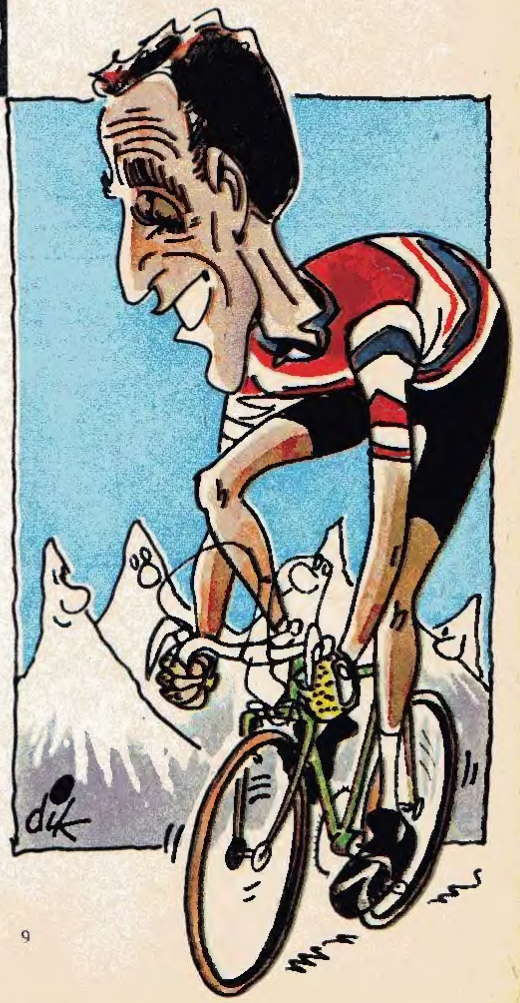

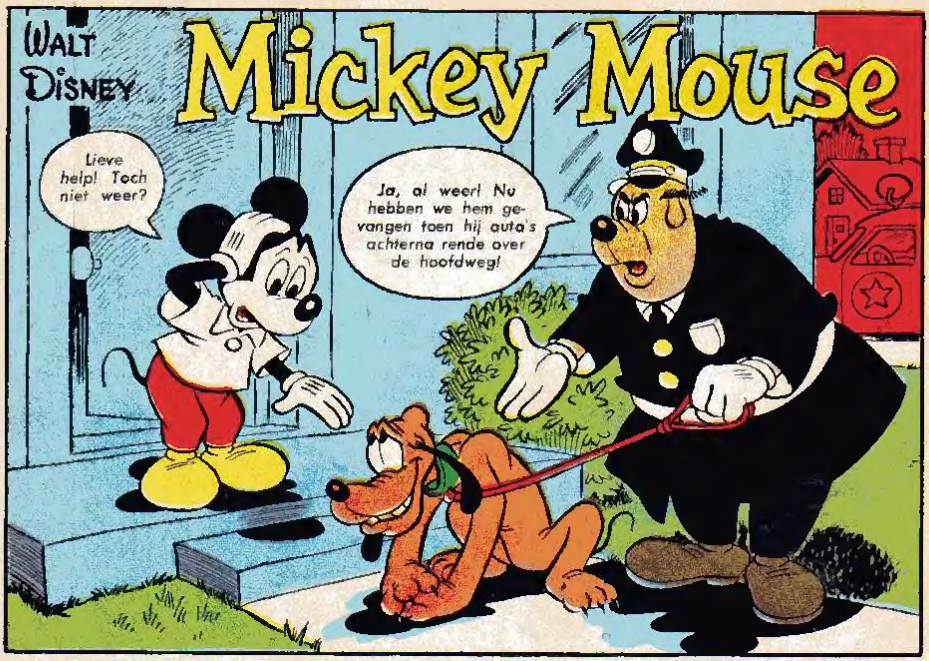
WALT DISNEY
Mickey Mouse
Lieve help! Toch niet weer?
Ja, al weer! Nu hebben we hem gevangen toen hij auto's achterna rende over de hoofdweg!

Ik weet niet wat ik moet zeggen, agent, maar u wordt bedankt voor het thuisbrengen van Pluto!
Nou, als het nog 'n keer gebeurt, zullen we hem heus op moeten sluiten!

Pluto, ik begrijp werkelijk niet wat er met jou aan de hand is de laatste tijd!

Je bent in je hele leven nooit zo ondeugend geweest als tegenwoordig!

Hihi! Hihi! Hihi!
Pluto! Hoor je wat ik je zeg?
Gooie grutjes! Hij doet net alsof hij niets verstaan heeft van wat ik zei!

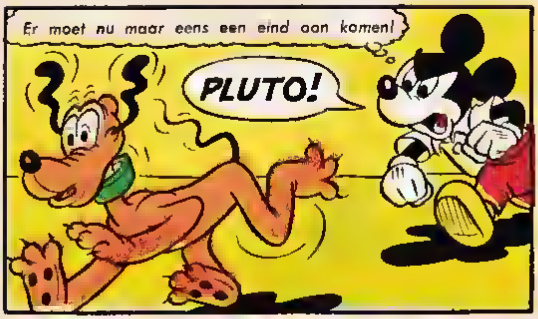
Er moet nu maar eens een eind aan komen!
PLUTO!

Zo, dat begint er meer op te lijken! En als ik voortaan tegen je spreek, dan heb je naar me te luisteren, begrepen?

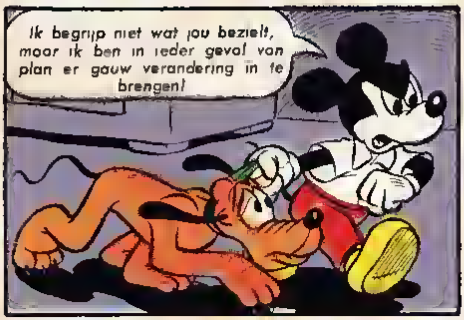
Ik begrijp niet wat jou bezielt, maar ik ben in ieder geval van plan er gauw verandering in te brengen!

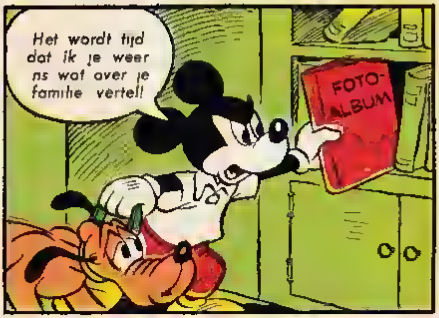
Het wordt tijd dat ik je weer ns wat over je familie vertel!
FOTO-ALBUM

In je hele familie is nog nooit een hond voorgekomen die ondeugend was!! ns Even kijken...
GEEUW!
FOTO-ALBUM

Ha, hier heb ik het! Dit is je familiestamboom, Pluto!
FOTO-ALBUM

Neem je overgrootvader nou eens.. hij heeft in zijn leven heel wat pluimpjes gekregen omdat hij altijd zo eerlijk was!
FOTO-

Op deze foto kun je zien hoe hij een beloning kreeg, toen hij geld had gevonden dat uit een bankauto gevallen was!
HELD
f 5000

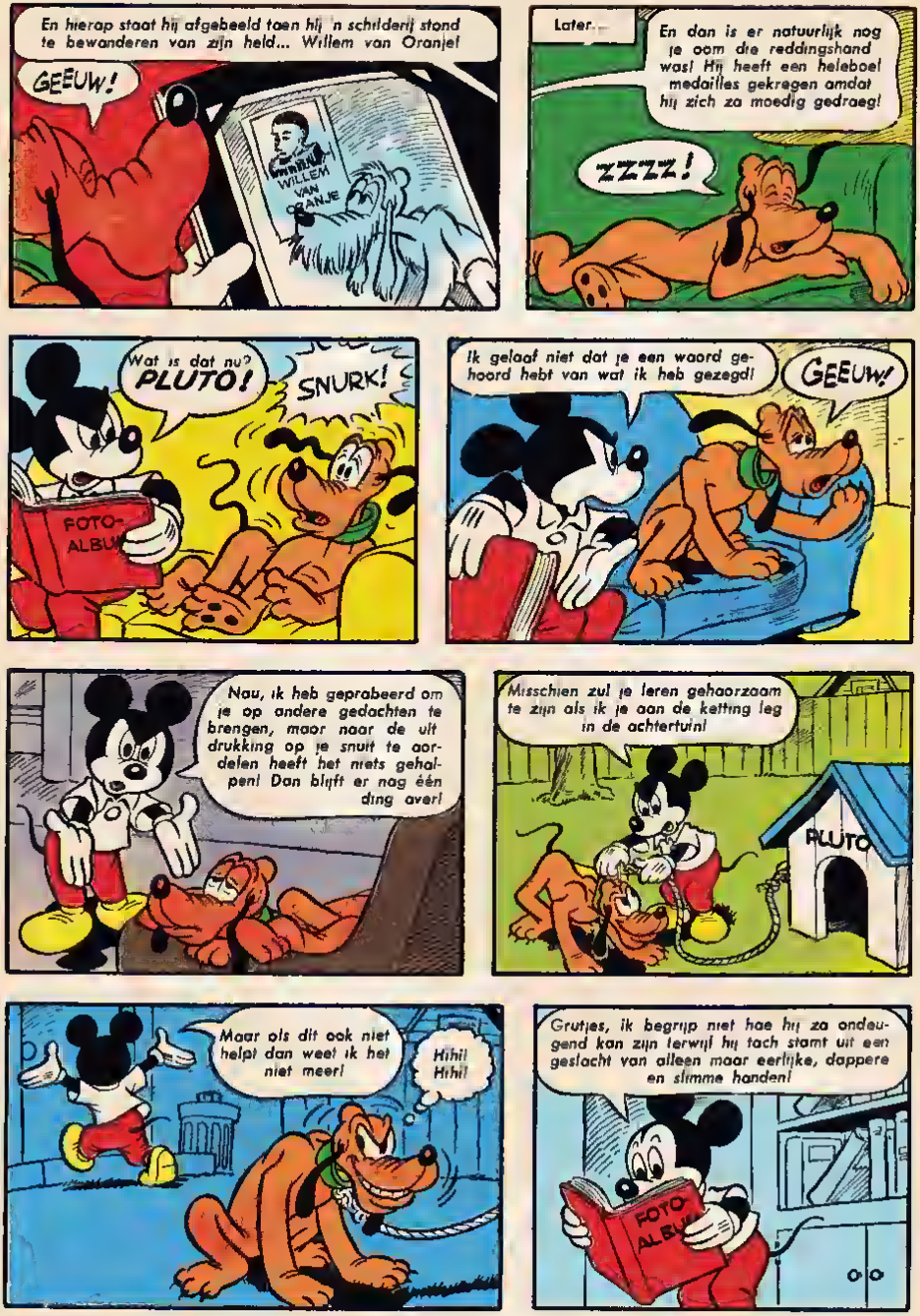
En hierop staat hij afgebeeld toen hij 'n schilderij stond te bewanderen van zijn held... Willem van Oranje!
GEEUW!
WILLEM VAN ORANJE
Later...
En dan is er natuurlijk nog je oom die reddingshand was! Hij heeft een heleboel medailles gekregen omdat hij zich zo moedig gedraagt
ZZZZ!
Wat is dat nu? PLUTO!
SNURK!
FOTO-ALBUM
Ik gelaat niet dat je een woord gehoord hebt van wat ik heb gezegd!
GEEUW!
Nou, ik heb geprobeerd om je op andere gedachten te brengen, maar naar de uitdrukking op je snuit te oordelen heeft het niets geholpen! Dan blijft er nog één ding over!
Misschien zul je leren gehoorzaam te zijn als ik je aan de ketting leg in de achtertuin!
PLUTO
Maar als dit ook niet helpt dan weet ik het niet meer!
Hihi! Hihi!
Grutjes, ik begrijp niet hoe hij zo ondeugend kan zijn terwijl hij toch stamt uit een geslacht van alleen maar eerlijke, dappere en slimme honden!
FOTO-ALBUM

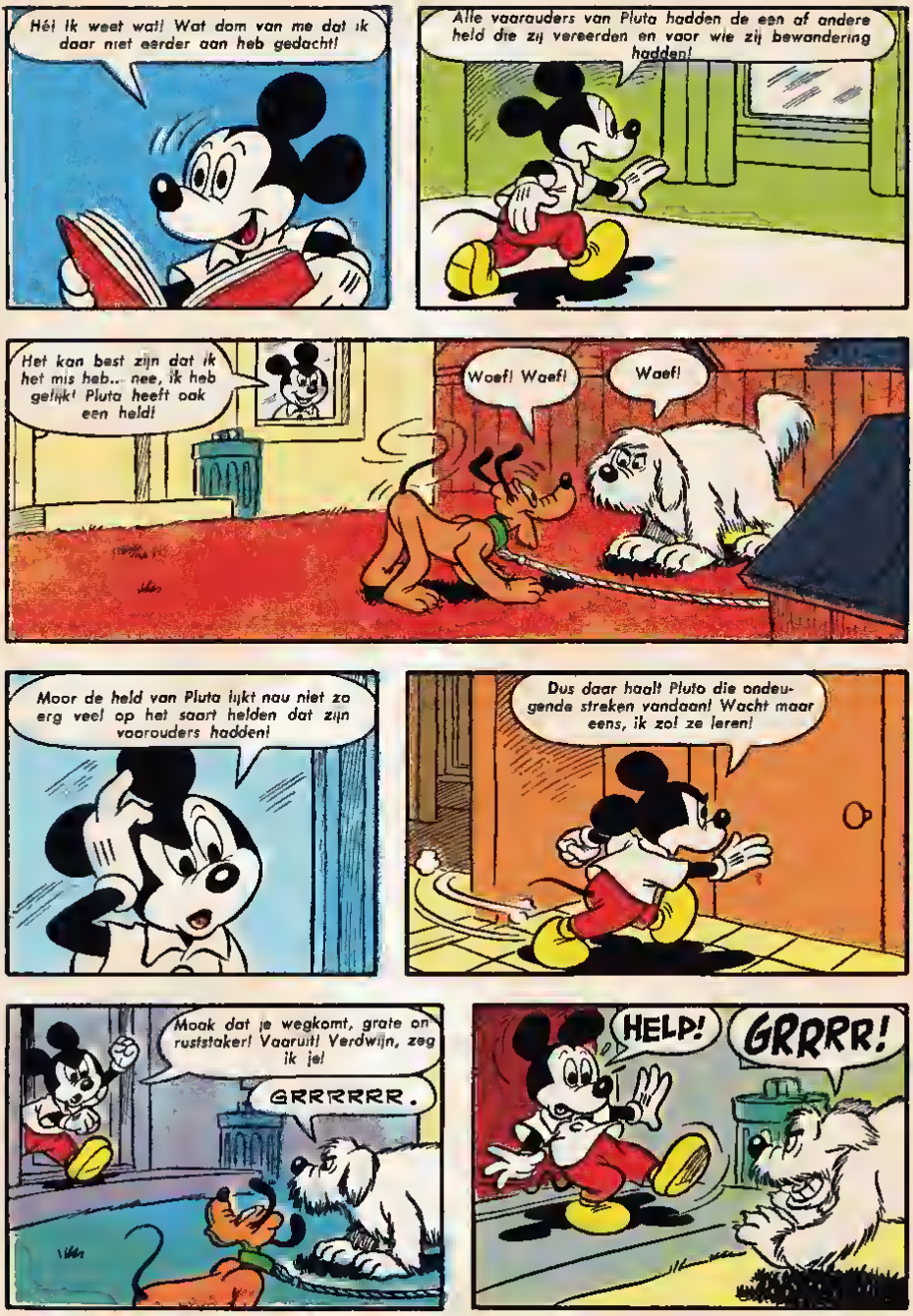
Hè! Ik weet wat! Wat dom van me dat ik daar niet eerder aan heb gedacht!
Alle voorouders van Pluto hadden de een of andere held die zij vereerden en voor wie zij bewondering hadden!
Het kan best zijn dat ik het mis heb... nee, ik heb gelijk! Pluto heeft ook een held!
Woef! Woef!
Waef!
Moor de held van Pluto lijkt nou niet zo erg veel op het soort helden dat zijn voorouders hadden!
Dus daar haalt Pluto die ondeugende streken vandaan! Wacht maar eens, ik zal ze leren!
Maak dat je wegkomt, grote ouderwetse ruststaker! Vooruit! Verdwijn, zeg ik je!
GRRRRRR.
HELP!
GRRRR!

Grutjes! Naar de uitdrukking op Pluto's snuit te oordelen bewondert hij die lelijke hond alleen maar omdat hij zo groot is!

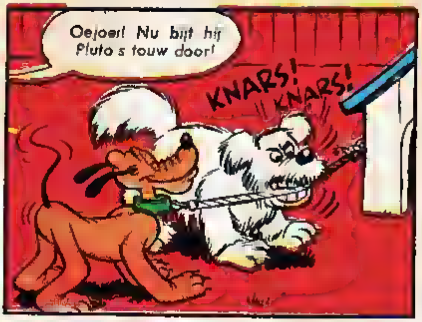
Oejoe! Nu bijt hij Pluto's touw door!
KNARS!
KNARS!

Hier blijven, Pluto! Kom terug!
PLUTO

Lieve help! Wat moet ik daar nu aan doen? Als Pluto het verkeer weer in gevaar brengt, zullen ze hem vast opsluiten!

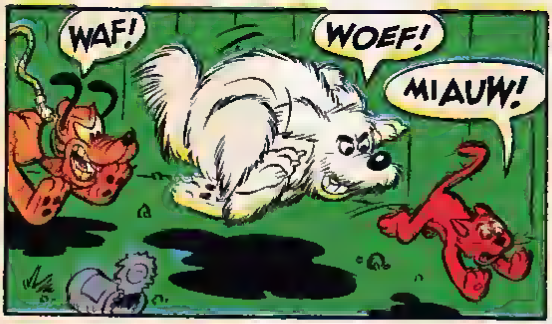
WAF!
WOEF!
MIAUW!

Ik moet Pluto tot bezinning zien te brengen! Maar dat zal me alleen kunnen lukken als hij zijn vertrouwen in die grote hond verliest!

Kijk! Daar heb je ze al weer!

GRAUW!
SLIK!
Zo! Hebbes!

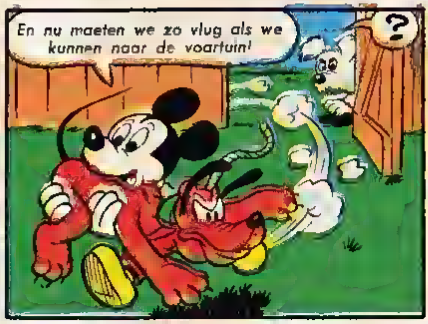
En nu maeten we zo vlug als we kunnen naar de voartuin!
?

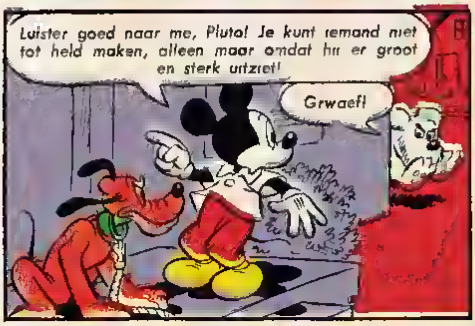
Luister goed naar me, Pluto! Je kunt iemand niet tot held maken, alleen maar omdat hij er groot en sterk uitziet!
Grwaef!

Eerst moet je zeker weten dat ze wat hun innerlijk betreft net zo te bewanderen zijn als wat hun—

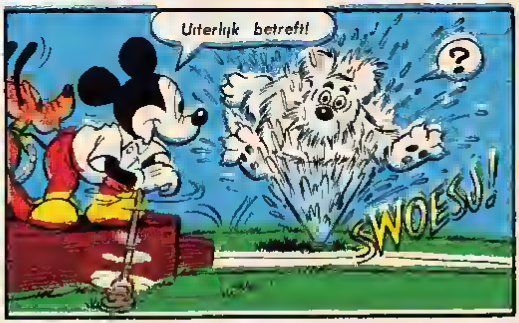
Uiterlijk betreft!
?
SWOESJ!

Begrijp je nu wat ik bedoel, Pluto? Nu kun je zelf zien dat je held lang niet zo groot en sterk is als je dacht!

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

WAT ER GEBEURDE Met behulp van een slapende troep Indianen weet Pipo te voorkomen dat een goudtrein wordt overvallen door een nieuwe boevenbende, die van plan is het westen weer wild te maken met hun streken. Maar de bende is nog niet verslagen en daarom trekt Pipo met zijn hele familie, met Klukkluk en de Indianen achter de troep aan. Als hij met Klukkluk naar het kampvuur van de boeven sluipt, horen zij woordelijk de nieuwe slechte plannen van de Blauwpiepersbende

13. De baas van de T-ranch

NOUNOU..." fluistert Pipo, „ze zijn nog al wat van plan, die boefmeneertjes! Heb je dat gehoord, Klukkluk? Ze willen alle koeien gaan stelen van de T-ranch! Klukkluk, waar ben je?" Het duurt even voor Pipo zijn vriend herkent in het duister.

Klukkluk is namelijk zo geschrokken, dat hij een struikje uit de grond getrokken en op zijn hoofd gezet heeft om niet herkend te worden. „Neenee," klinkt zijn stem tussen de takjes door, „mij willen hier buiten blijven, mij zijn er trouwens met, ik ben een struik, dat kunnen jij toch wel zien met jouw malle ogen, Pipo!"

Pipo trekt de struik die Klukkluk heeft, geruisloos een eind met zich mee, weg van de gevaarlijke kampplaats van de boeven. „Praat geen onzin, Klukkluk!" zegt hij, „dit is een hoogst ernstig en zeer spannend avontuur! Doe dat groen van je gezicht, want je bent geen klimplant, hoewel je niet zo bang hoeft te zijn, want onkruid vergaat niet!"

Klukkluk bedankt Pipo uitvoerig voor deze vriendschappelijke woorden, barst dan in snikken uit en snokt boosdschuddend achter Pipo aan, die de terugweg naar hun eigen kamp begonnen is.

„Oefoef!" zucht het Indiaantje, „het zijn een moeilijk baantje om held te wezen! Mij strompelen maar voort met knikkende knieën langs het oorlogspad en mij zouden toch veel lievers bloemkweker zijn of koekjesbakker dan immer en altijd achter naarlingen aan te moeten rennen met de hakbijl in de handens en de mond vol boe-geroep! Maar ja, mij zijn nu eenmaal een geboren Indiaan en gedane zakens nemen geen keerpunt! Mij hebben gedacht, snik! Eh, mij bedoelen: oef!"

Dat zijn zo ongeveer de gedachten van Klukkluk terwijl hij met Pipo terug gaat naar hun kamp na het vernemen van het nieuwe noodlottige plan van het boeven-volk der Blauwpiepers.

De volgende morgen steekt Pipo zijn hoofd in het beekje, wast zijn handen, drinkt thee, eet een kleivitseitje en houdt dan een toespraak voor gezin en Indianenstam! „Beste mensen!" roept hij, „en andere aanwezige levende wezens! Er is een nieuwe opdracht voor ons de rustbewaarders van deze beroemde streek. De boevenbende van de Blauwpiepers wil de grootste boerderij in de buurt gaan overvallen, het spreekt vanzelf dat wij dat verhinderen moeten!"

De Indianen beginnen onrustig te schuifelen en te brommen.

„Ik heb mijn goeie broek aan, opperhoofd Pipo!" roept een Indiaan, die zich Flitsende Slak noemt. „Er gaat toch niet gevochten worden?" Ook een paar andere Indianen roepen dat ze best heldendaden willen doen, maar dat ze een hekel aan kreukels hebben!

„Ho maar!" roept Pipo, „maak je geen zorgen! Mijn avonturen zijn nooit ruw! We zullen beginnen om naar die boerderij te gaan en de eigenaar te waarschuwen, dan kan hij zelf zijn maatregelen gaan nemen tegen de boeven-inval op zijn gebied!"

Dat vinden ze allemaal een mooi rustig plan en dus kammen ze hun haren, spannen Nononono voor de woonwagen en gaan op weg naar de T-ranch, de grootste boerderij van het Wilde Westen.

Dat land is zo uitgestrekt, dat je met een snelle auto twee uur zou moeten rijden om van het ene eind

naar het andere te komen. Zodra de Pipo-troep de laatste berg van de Blokkie Mountiens over is, zien ze de enorme vlakten met het grazende vee voor zich liggen, je kunt niet eens de horizon ontdekken in de schitterende zonneschijn. Het doffe geloei en gestamp van de duizenden beesten waait hun tegemoet

Geschreven door
WIM MEULDIJK

Illustratie:
JAN WESSELING

over de droge prairie. „Wat een land!" zucht Pipo. „Die eigenaar is geen hereboer, dat is een koningsboer! Maar als de Blauwpiepersbende zijn kudde rooft, is hij meteen zo arm als een mier. Laten we maar vlug naar zijn boerderij gaan en hem te spreken vragen voor het te laat is!"
Ze gaan langs de vlakte, maar vlug zuilen ze niet bij de boerderij kunnen zijn, want het stoffige pad is erg lang. Ze moeten nog een paar keer stoppen voor een slokje water en een hapje brood en de Indianen beginnen steeds moeilijker te lopen, ze zijn zulke trektochten niet meer gewend!
Drie uur duurt de tocht langs het loeiende vee, dan zien ze eindelijk het huis van de eigenaar voor zich. „Sapperdeflap!" roept Pipo, „dat is geen boerderij met een strooien dak, dat is een super-de-luxe-villa met vijftig kamers en een eigen zwembad!"
Zo is het precies; als ze bij een marmeren poort aan een machtige bel getrokken hebben, wordt de deur gaopend door een deftige knecht. „Wat moet dat, zigeunertroep?" vraagt hij. „Wij hebben geen plaats voor zwervers, ga maar door!"
„Ho meneertje de deurknecht," zegt Pipo, „wij komen niet bedelen, wij moeten je baas dringend spreken, het is voor zijn eigen bestwil! Anders krijgt hij het moeilijk!"
„Nog dreigementen ook!" roept de bewaker. „Mijn baas is veel te machtig om zich door zo'n stelletje reizende rommelmakers te laten bang maken!"
Mammaloe klimt uit de woonwagen en pakt de knecht kalm bij zijn neus. „Meneertje," zegt ze, „wij zijn stoffig en moe! Wij hebben vandaag veertig kilometers afgelegd door een nâár landschap, geheel alleen om jouw meester een pleziertje te doen! Het zijn dus geen nette manieren van jou om uitgeputte reizigers zo te ontvangen; dat is niet gastvrij, meneertje!"
De bewaker wil iets zeggen, maar dat gaat moeilijk met je neus dicht; bovendien hoeft hij zich niet meer in te spannen, want tijdens de leerzame toespraak van Mammaloe zijn alle Indianen, Pipo, Klukkluk en Petra langs hem heen naar binnen geglipt. Mammaloe geeft hem nu een zetje en sluit de deur achter zichzelf, zodat hij nu buiten staat met alleen nog 't ezeltje Nononono, dat slaperig tegen hem knipoogt. Onze hele vriendentroep is ondertussen dwars door het prachtige huis langs de marmeren muren en over dure tapijten naar een salon gemarcheerd, waarvan de deuren op het terras open staan en waar de baas van de T-ranch lui in 'n stoel ligt en een slokje wil nemen uit een glaasje met iets ijzigs. Hij brengt het glaasje net naar zijn mond als ar een dreunend „Oef!" achter hem klinkt. Het glas valt in scherven en Mammaloe begint het gelijk op te vegen, terwijl Pipo naar voren stapt om het woord te gaan doen. „De naam is Pipo," zegt hij, „en dit bij elkaar geraapte troepje is de rest van de Snauw-snauw-Indianenstam van mijn vriend Klukkluk alhier. Wij komen u waarschuwen voor een overval op uw vee, dat gestolen zal worden door de roversbende van de Blauwpiepers, en we komen je helpen met de verdediging, maar eerst willen we een bordje soep en prak met peren, want we rammelen van de honger van al dat gereis! Ik heb gezegd!"
De eigenaar van de boerderij gaat staan! Hat is een flinke man, maar hij gedraagt zich eigenaardig! Hij wordt paars in zijn gezicht en begint te bulderen van de lach! „Hahaha!" roept hij. „Die is goed! Een overval! De Blauwpiepers! Indianen! Een clown! Wat een mop! Hahaha!" Hij lacht zo hard, dat hij zich verslikt en een hoestbui krijgt. Mammaloe houdt hem een flesje reukwater voor zijn neus en Klukkluk klopt hem op zijn schouders en dat is te veel! Want door de klop op zijn rug schiet de baas met zijn neus tegen het flesje, het bijtende vocht spat in zijn gezicht en bij de volgende stap struikelt hij over de flapschoen van Pipo! Hijgend van woede blijft hij tensiotte op de grond zitten. „Pipo," zegt Mammaloe, „ik geloof dat het goed is dat ik nu maar naar de keuken ga om wat te kokkerellen! Jij regelt de zaken hier wel even, hè, beste man!" Weg is ze! „Mij gaan mee om aardappels te schillen!" roept Klukkluk opeens behulpzaam! Pipo staat alleen met dat stel afgezakte Indianen tegenover de briesende eigenaar, de machtige beerser van de grootste hezitting van het Wilde Westen.

VOLGENDE WEEK:

WIE NIET HOREN WIL...

WALT DISNEY
Rakker
Er is vast iets aan de hand! Die orgeldraaier doet zo opgewonden!
Daar! Bo venin, agent!
Geen wonder! Z'n aap is 'm gesmeerd!
Hier, Jocko!
Dat zal niet meevallen! Hoepla! Daar gaat ie al
Za uit die boom op dat gebouw! Wat een sprong!
Hij heeft z'n staart om die vlaggestok gerold! Wat een acrobaat!

Hij zal niet lang van z'n vrijheid kunnen genieten, want straks komt de brandweer!
Daar heb je al een mannetje dat de vluchteling komt vangen!
Hij kan het nu wel opgeven! Ze hebben hem inge sloten!
Oejoe! Dat was mis!
Hé! Kijk uit!
Hij rent de hoek om! Ik ben werkelijk benieuwd hoe lang hij dit volhoudt!
Hij is weg en niemand schijnt te weten waar hij gebleven is!
Toch kan hij niet ver zijn!
Psst! Hé, is de kust veilig?

Wat? O, zit je door! Ze zoeken de hele omgeving af naar jou! Je kunt je beter maar aver geven!
Eerst moet ik nog iets anders doen! Weet jij ook waar de apentuin is?
Daar heb ik familie wonen en die wil ik een bezoekje brengen! Ik heb ze lange tijd niet gezien
Ik zal je ernaar toe brengen als je me belooft...
Dat je teruggaat naar je baas als je daar op visite bent geweest!
Afgesproken!
Kom dan maar mee, Jocko! En... eh... ik heet Rakker, hoor!
Nou, kom dan! Waar wacht je nog op?
Kijk eens! Gebrande pinda's! Ik zou er best n paar willen meenemen!
Dat kan niet, Jocko! Wil je je nog meer moeilijkheden op de hals halen?
Nee, hoor, Rakker! Dat hoeft helemaal niet!
Ik heb een idee! Hou mijn hotsbond vast en ga achter me staan! Ik ga aan het werk!

Oh, kijk eens, mammie! Mag ik die aap een stuiver geven?

Ja, hoor! Maar waar zou zijn boos zijn?
Dat is vast dat handje! Misschien maakt hij muziek!

Hé, dat is een idee! Zo kan ik ook helpen geld verdienen!

Even later...
Een aap en een hond geven een voorstelling!
Je maakt zeker 'n grapje!
Moet je die hond horen jodelen! Geef ze een cent!
Wat zijn ze snoezig!

Intussen wordt er nog druk gezocht...
Waarom staan er zoveel mensen op die hoek?

Daar is ie met dat hondje!
Laat ze niet ontsnappen! Wij zullen ze van de andere kant insluiten!

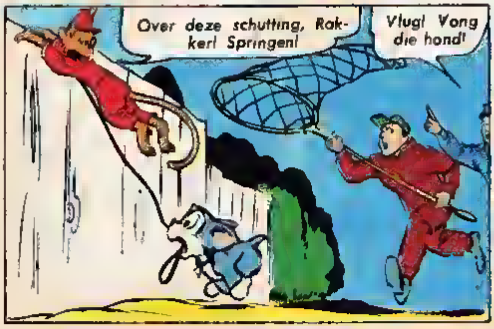
Over deze schutting, Rakker! Springen!
Vlug! Vang die hond!

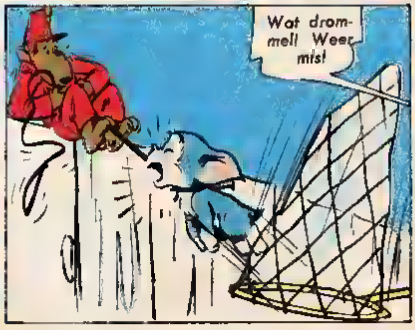
Wat drommel! Weer mis!

Geef mij je pet met het geld! Dan ga ik pinda's halen!
Fijn, Rakker! Ik zal me intussen verstoppen! Tot straks!

Wat wil je, hondje? Een paar pinda's? Best, hoor!

Grappig! Ik wist niet dat honden pinda's lusten!
Gelukkig, dat is gebeurd! Nu zal ik Jocko vlug naar de apentuin brengen!

Al gauw...
Nau, hier is het, Jocko! Blijf niet te lang!
Nee, hoor, Rakker!
bezoek de
APENTUIN
INGANG

BOEMP!
KLAP!
BOEMP!
KLAP!
Sjonge, wat een welkom! Als je dat geklop en gestamp hoort, zou je denken dat ze het erg leuk vinden hem te zien!

Nau, dat is vlug! Hij komt al terug!

Help! Wat ben je ge groeid!
Ik ben Bimbo, Jocko's neef, de grootste aap in gevangenschap!

De familie wil graag dat hij een poosje blijft! Daarom val ik voor hem in!
Daar ben je vast te groot voor!

Misschien, maar dat zullen ze niet erg vinden!
Oejaeil Daar komt iemand die het wel erg zal vinden! Probeer 't eens!
TSJIEK! TSJIEK!
Grutjes! Zouden mijn agen zo slecht zijn?
Hij schrak nog al, Rakker!
Als je de klanten maar niet wegjaagt, Bimba?
Daar heb je Jacka s baas! Wat kijkt hij triest! Maar ik weet zeker dat hij zal opvrolijken als hij Bimbo ziet!
Jacka, wat is er met jou gebeurd?
Toe maar, Bimbo, draai maar door! Ik zal intussen eerste hulp verlenen!
Een stuiver is niet genoeg, vader! Hij verdient een kwartje!

Het gestolen geld, bestemd voor Paul Verkerks vakantie, wordt opgegraven en naar Paul gebracht. Als zijn klasgenoten bij hem op bezoek zijn, horen zij buiten plotseling roepen: „Opzij! Het is belangrijk! Laat ons door!"

ALLEN VOOR ÉÉN

Geschreven door JOOP TERMOS
Illustratie: GERARD VAN STRAATEN

DRIE mannen strompelden door de gang van het huis en liepen de kamer binnen. Een van hen droeg fototoestellen. Het waren de twee verslaggevers en de fotograaf met wie de eersteklassers al eerder kennis hadden gemaakt. De heren stelden zich voor aan meneer Veldman en mevrouw Verkerk. „Dank u vriendelijk voor de waarschuwing," zei een van hen tegen meneer Veldman, die daarna hartelijk moest lachen om de verbaasde gezichten van de jongens en meisjes. „Tijdens mijn bezoek aan het politiebureau heb ik de redactie gewaarschuwd," verklaarde deze. „Ik had daar een héél bijzondere reden voor, omdat de politie mij een interessant verhaal vertelde. De verslaggevers zullen jullie zelf vertellen waarom ik hun redactie waarschuwde."

„Eérst fotograferen!" riep de ijverige fotograaf. Hij knipte een massa foto's. Meneer Veldman moest Paul het kistje met geld overhandigen. Pauls moeder moest van de fotograaf naast haar zoon op het bed gaan zitten en het viertal in de kamer moest rondom het hoofdeinde van Pauls bed gaan staan. Toen hij klaar was, riep de langste verslaggever: „Nu allemaal even stil zijn; ik heb een paar belangrijke mededelingen te doen!"

Onmiddellijk werd het stil in de kamer en in de gang.

„Zoals jullie weten hebben wij in de krant verhalen geschreven over jullie avonturen," zo begon de verslaggever. „Die verhalen hebben onder de lezers in Rijndam en ook ver daarbuiten veel aandacht getrokken. We ontvingen op de redactie een stroom van brieven. De lezers loofden jullie dapperheid en ze waren ontroerd door jullie steun aan Paul Verkerk. Ze vonden het allemaal jammer dat het geld nog niet terecht was gekomen. En daarom stuurden ze niet alleen brieven, maar ook — geld!"

De verslaggever zweeg en keek naar de eersteklassers om zich heen. Hij lachte vergenoegd om de verraste gezichten; zijn woorden hadden de uitwerking van een donderslag.

„De lezers stuurden geld voor Pauls vakantie," vervolgde de journalist, „en het is een groot bedrag geworden: meer dan driehonderd gulden. Nu het geld gevonden is, kunnen jullie het bedrag gezamenlijk gebruiken. Daarover moeten jullie maar overleg plegen met meneer Veldman."

Het gejuich van de eersteklassers onderbrak zijn verhaal en hoe hij ook om stilte riep, voorlopig

waren ze niet tot bedaren te krijgen. Eindelijk, toen ook meneer Veldman zijn stem verhief, werden de jongens en meisjes weer rustig en kon de verslaggever zijn verhaal vervolgen.

„Ik ben nog lang niet uitgepraat," ging hij verder, „want er is voor jullie nog veel meer prettigs gebeurd. Er werden niet alleen brieven geschreven, we ontvingen ook telefoontjes. Een rijwielfabrikant belde ons op en vertelde dat hij voor Paul Verkerk een nieuwe fiets wil afstaan. De fiets wordt morgen hier afgeleverd. ..."

Wéér begonnen de eersteklassers te joelen en Pauls ogen schitterden van vreugde. Mevrouw Verkerk boende met haar schortpunten langs haar ogen.

De verslaggever hief beide armen in de lucht en het gejoel bedaarde. „Nu komt de klap op de vuurpijl," zei hij, „een fabrikant van kampeerartikelen biedt jullie allemaal een rugzak aan. Zijn bedrijf bestaat een kwart eeuw en daarom ..."

Verder kwam de verslaggever niet. Hij stulpte zijn handen rond zijn oren, zó oorverdovend was ditmaal het gejuich. De fotograaf richtte zijn camera op de juichende kinderen.

„Wát een vakantie ... wát een vakantie!" jubelde Hetty Bron. Paul klom uit zijn bed om beter mee te kunnen juichen. De verslaggever trok ten einde raad z'n schoenen uit, ging op een stoel staan en riep wel drie keer achter elkaar: „Stilte! Stil dan toch, laat me verder vertellen!" Het werd warempel stil. „Jongens, ook de werkers aan de krant wilden niet achterblijven. De redactieleden en de zetters hebben een fondsje gevormd, waardoor jullie tijdens de vakantie elke dag ieder een dubbel dikke ijswafel kunnen kopen ... en nu ben ik uitgepraat," verklaarde hij.

Het duurde lang, voor de eersteklassers van Paul en diens moeder afscheid hadden genomen om naar huis terug te keren. Ze meenden dat aan de opwindende belevenissen nu een einde was gekomen. Maar daarin vergisten zij zich toch. De volgende ochtend ontvingen ze allemaal een enveloppe, zo groot als een zakdoek. „Gemeente Rijndam," stond op de enveloppe gedrukt. Ze werden door de burgemeester hoogst persoonlijk uitgenodigd om de volgende middag klokslag twee uur in het nieuwe raadhuis van Rijndam te verschijnen. De reden van die vererende uitnodiging werd in de brief niet vermeld. Wat waren ze nieuws

ALLEN Voor EEN

gierig! De jongens stakan zich in hun zondagse pakkan an kamden per hoge uitzondering een keurige, linnaalrechte schelding in hun haar Natuurlijk dosten ook de meisjes aich op hun best uit Daarna stapten ze onder laiding van maneer Veldmen naar het grote raadhuis.
De boda leidde meneer Veldman en da leerlingen naar de ontvangstzaal, waar tapijten lagen zo dik als leeuwevachten en waar grote schilderijen hingen met afbeeldingen van Rijndam en van de omgeving De laerlingen en meneer Veldman stalden zich op aanwijzingen van de bode midden in da zaal op.
„Ik zal de burgemeester waarschuwen," zei de bode met een plechtig gezicht en daarna verdween hij door de zware gordijnen dia de zaal afsloten Evan later schoof hij de gordijnen opzij om de burgemeester gevolgd door enkale wethoudars, door te laten De burgemeester liep naar meneer Veldman en ateide zich zelf en de wathouders voor Daarna gaven hij en de wethoudars de jongens en meisjas een hand
De burgemeester, die zijn ambtskaten droeg, deed een paar passen achteruit en zei: „Jullie zijn natuurlijk erg verbaasd over de uitnodiging om hier te komen. Ik zal jullie de reden ervan vertellen Inwoners van Rijndam, die zich op de een of andere manier bijzondar hebben onderscheiden, kunnen erop rekenen door mij persoonlijk gehuldigd te worden Bijzondere daden dienen immers beloond te worden. Natuurlijk zijn die uitnodigingan zeldzaam en nog nóóit heb ik meer dan dertig uitnodigingen tegalijk verstuurd Jongans, galoof me ik ben trots op jullie en alle Rijndammers zijn even trots als ik. Ik ben de burgemeester en daarom vertolk ik nu hiar da trots van alle stedalingen over jullia varrichtingen.
Natuurlijk wil ik het niet alleen bij woordan laten Jullie zijn nog te jong om tot ereburgers te worden benoemd en daarvoor moet ja trouwens een reeks van bijzondere prestaties bebben geleverd Ik zal jullie op een andera manier huldigen jullie krijgen allemaal een boek over Rijndam, julhe woonstad Op de aerste bladzijden van de boeken heb ik de volgende opdracht geschreven „De stad Rijndam eert met dit geschenk de scholieren die mee hielpen een gevaarlijke bende te ontmaskeren" Voordat jullie weggaan, zal de bode jullie de boeken hij de uitgang overhandigen Ik heb gezegd"
Een ratelend handengeklap beloonda de burgemeester voor diens plechtige rede en de gaschenken Ook meneer Veldman hield een korte toespraak en daarna verondarstelden da eersteklassers dat da ontvangst beëindigd was Maar tot hun grote verrassing en niet minder grote vreugde verschenen er dames die grote dienbladen met glazen limonada en kolossale gebakspunten ronddroegen. Het werd een heerlijke smulpartij

En 's avonds stond ar wéér een versiag in de krant!
Nog éénmaal hielden de eersteklassers met meneer Veldman een „vakantie-vergadering", ditmaal in de sportzaal van hun school Alle plannen voor de vakantie waren wellswaar opgesteld en uitgewerkt, maar er moest toch nog een bijzondera beslissing worden genoman Wat moest er gebeuren met de driehonderd gulden? „Een roeiboot kopen," opperde Hetty Bron, „Boeken kopen voor de vakantia," vond Wim Laarmans, Maar hun voorstellen vonden geen algemene bijval. Het was erg moellijk om aan besluit te nemen Sommigan wilden het gald bewaren voor de volgenda vakantie, anderen wilden het onder de eersteklassers verdelen als vakantiegeld, maar voor dat plan was meneer Veldman niat te vinden „We moaten voor hat gald een goede bestemming vinden," zei hij Hij zag hoe Paul Varkerk weifelend een arm omhoog stak „Heb jij een goad plan Paul? Voor de draad ermee dan!" moedigde de israar hem aen Paul ward rood van verlegenheid en moest eerst langdurig zijn keal schrapen, voordat hij begon ta spraken „Menaer, u weet, dat ik aarst een paar maanden in het ziekenhuis heb gelegen Ik lag er naast een jongen die ook een ongeluk had gekregen, een jongen van de ambachtsschool We werden vrienden. Hij was dikwijls vardrietig, want z'n banen zijn verlamd Hij ward in een karretja uit het ziekenhuis weggereden Misschien zal hij later weer kunnan lopen. Hij heeft mij thuis opgezocht, z'n moader duwde het karretje. Zou eh zou het geld niet gebruikt kunnen worden om mijn vriendje met een auto naar Texel te laten reizen, hij kan naast mij slapen en ik zal ham in het wagantje rondrijdan . dat zal hij vast fijn vinden." Na Pauls voorstel bleef het lange tijd stil In de sportzaal „Wel, wat vindan jullie arvan?' vroeg meneer Veldman toen „Doen! Ja! Tüurlijk!" riepen de eersteklassers. Paul Varkerk lachta blij „Ik had geen andere reactia van jullia verwacht," zei meneer Valdman tevraden
Toen de jongens en meisjas naar Texel vertrokken, reed Paul Verkerk vooraan, naast meneer Valdman „Menaer, Ik ben da gelukkigste jongen van da héla werald," hekende hij

EINDE

SE COURANT

Vrouwel. chauffeur

Volgende week gaan we op avontuur in

de NAAMLOZE VALLEI

DAAR zullen we kennismaken met de familie MacKee (uitspreken als mek-kie): Ma, Pa en vier zonen. Deze knapen zetten zich schrap tegen alle mogelijke gevaren in het hartje van Indianenland, zoals wolven, beren, roodhuiden en tegen de ontberingen die het leven in de wildernis meebrengt. Ze liggen vaak met elkaar overhoop, maar als puntje bij paaltje komt, keren ze zich als één man tegen alles wat van buitenaf de rust en de eendracht in hun gezin wil verstoren.

Geheel onverwachts komt er een onrustzaaier, of liever: zaaister. Ze krijgen een zus. Nee, geen hef, poezelig baby'tje, maar een kind dat het liefst met haar nagels vecht en niet rust vóór zij er als een jongen bij loopt.

De knapen hebben er hun handen vol aan, want ze is vier man te erg. Maar..., haar hart is van goud. Dit zullen jullie zelf ontdekken in dit dolle, daverende verhaal!

DE NAAMLOZE VALLEI!

TIM MARAN schreef het verhaal en

HANS KRESSE maakte de illustraties

JE ZULT ER GEEN WOORD VAN WILLEN MISSEN!

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

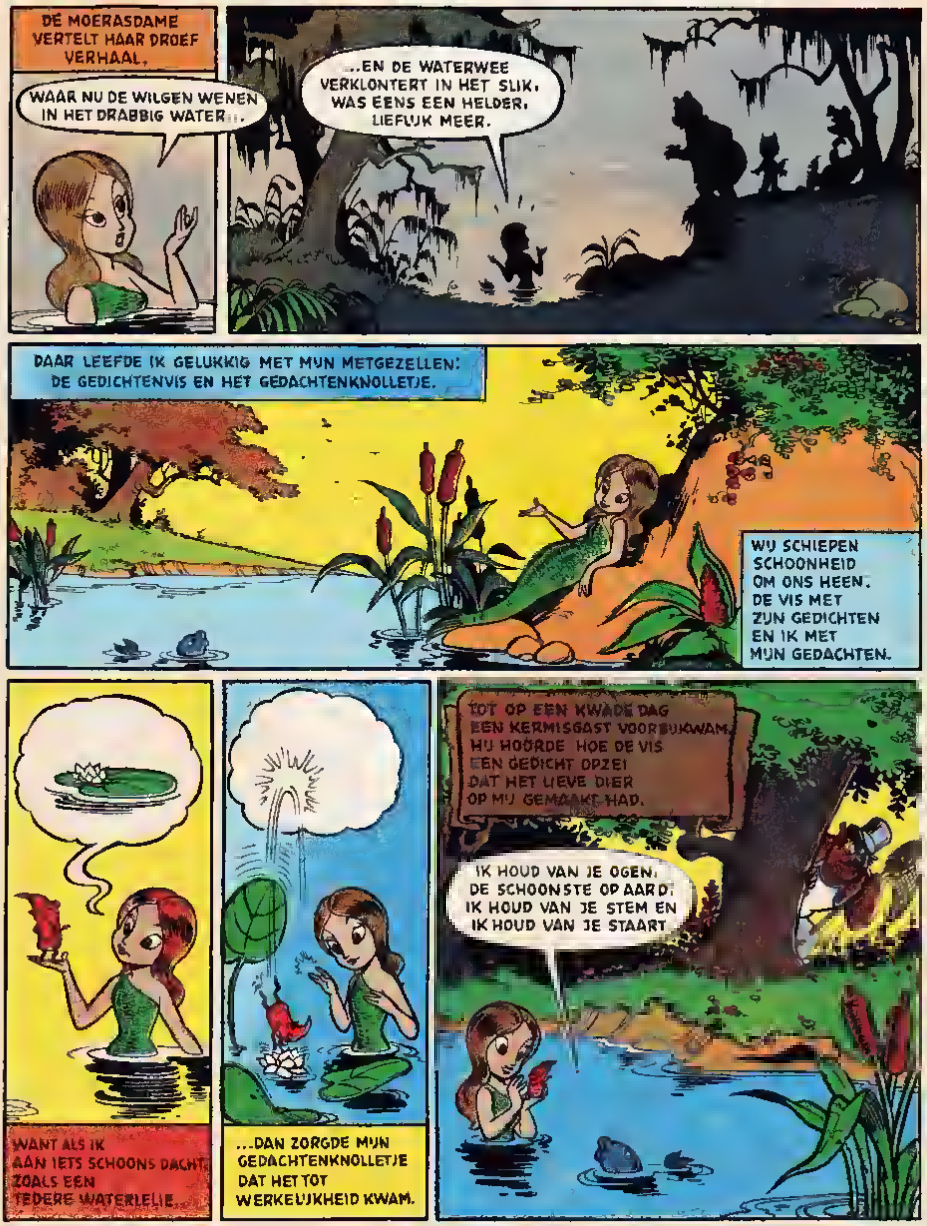

'N SPREKENDE VIS...! DAT IS WAT VOOR DE KERMIS!
HEBBEN!
MIJN VIS! MIJN VIS! O GEEF TOCH MIJN VISJE TERUG!
MAAR HIJ SNELDE HEEN ZONDER TE LETTEN OP MIJN GEWEEKLAAG.
SINDSDIEN ZIJN MIJN GEDACHTEN DROEF EN SOMBER..
...ZODAT IK OOK EEN DROEVE, SOMBERE OMGEVING SCHEP.
EEN AANDOENLIJKE GESCHIEDENIS! SNUF...HM. HET HEEFT MIJ AANGEGREPEN.
JA, BOEHOEHOE!
IK KAN NIET TEGEN VERDRIETIGE VERHAALTJES.
MAAR MET TREUREN BEREIKEN WE NIETS. HIER MOET DADELIJK GEHANDELD WORDEN. IK ZAL ZORGEN DAT DIE VIS TERUG KOMT!

DANK, RIDDER BOMMEL! MIJN GEDACHTENKNOL ZAL U VERGEZELLEN. HIJ IS 'N WAARDEVOLLE HULP.
HM.
DIE TOVERKNOL KAN BRUIKBAAR ZIJN, MAAR IK ZOU GRAAG WETEN, HOE HIJ PRECIES WERKT.
DAT WEET IK AL, DUS GEEN GETREUZEL.
KOM, WE GAAN NAAR..
..EH..
NAAR..
WAAR GAAN WE EIGENLIJK HEEN?
..HM..
NAAR DE KERMIS NATUURLIJK, WANT DAAR MOETEN WE DE DIEF ZOEKEN.
NATUURLIJK! NET WAT IK DACHT. OP NAAR DE KERMIS!
JA!
LEUKJES! IK BEN DOL OP KERMIS!
WE GAAN NIET VOOR DE PRET, HEER WAGGEL.
EEN HEER LOOPT NIET VOOR ZIJN PLEZIER DE KERMISSEN AF.
WE HOEVEN NIET TE LOPEN, HOOR! WE RIJDEN GEWOON IN EEN WAGENTJE.
EEN WAGENTJE? MAAR HOE KOM JE DAAR AAN?

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86451. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

het nieuwste speldje

krijg je cadeau bij de winkelier als je 2 zakjes Venz' chocoladehagel tegelijk mag kopen van je moeder. En dat mag vast wel, want het is de voedzaamste en lekkerste die er is!